

PAIMION KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännöksiensä täytäntöön panemiseksi. Määräyksillä voidaan tehokkaasti ehkäistä kunnan paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristöhaittoja ja antaa ympäristönsuojelua koskevia asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä määräyksiä tai ohjeita.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnanvaltuustolla.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 5 § 1 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viranomaisen tehtäviä hoitaa kunnan määräämä lautakunta. Paimiossa ympäristönsuojeluviranomaisena toimii tällä hetkellä ympäristönsuojelu- ja maaseutulautakunta, mutta vuoden 2013 alusta kaupungin luottamushenkilöelimiin tulee muutoksia.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan siirtää sille kuuluvaa toimivaltaa alaiselleen viranhaltijalle kuntien ympäristöhallinnosta annetun lain (64/1986) säännösten mukaisesti. Hallinnollisten pakkokeinojen käyttämistä koskevat päätökset tulee kuitenkin käsitellä lautakunnassa.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko Paimion kaupungin aluetta. Kun pohjavesi-, ranta- ja taajaan rakennetut alueet määritellään alueiksi (paikallisiksi olosuhteiksi), joille annetaan erityismääräyksiä, voidaan paremmin ottaa huomioon ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat tai arvokkaat alueet.

Ympäristönsuojelulain 19 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa eivätkä lyhytaikaista koeluontoista toimintaa (YSL 30 § 3 mom), poikkeuksellista tilannetta (YSL 62 §) tai maaperän puhdistamista koskevaa ilmoitusvelvollista toimintaa (YSL 78 §). Ympäristönsuojelumääräykset eivät voi myöskään koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin ympäristönsuojelulain 65 §:n 1 tai 2 momentissa säädetään. Ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään koske puolustusvoimien toimintaa.

Määräykset luvanvaraisten ja ilmoitusvelvollisten toimintojen ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja torjumisesta annetaan erikseen ympäristölupapäätöksessä tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Näillä määräyksillä rajataan kuitenkin melua aiheuttavan tilapäisen toiminnan ilmoitusvelvollisuutta.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua määräystä noudattaa, jos se johtaa parempaan ympäristönsuojelun tasoon tai tulokseen, vaikka samasta asiasta olisi määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä.

Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty. Esimerkiksi rakennusluvassa ei tulisi hyväksyä ympäristönsuojelulliselta toteutukseltaan tai tasoltaan huonompaa jätevesien käsittelymenetelmää kiinteistölle kuin mitä ympäristönsuojelumääräyksissä on edellytetty. Myös kaavoituksessa tulisi kaavamääräykset sovittaa ympäristönsuojelumääräyksiin siten, ettei niiden välillä ole ristiriitaisuuksia.

4 § Erityiset paikalliset olosuhteet Paimiossa

Pohjavesialueiden jaottelussa on käytetty Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen luokitusta tärkeistä pohjavesialueista sekä vesioikeuden päätöstä (81/1988/4) Saari-Nummensuon suoja-alueen määrittämiseksi. Tärkeillä pohjavesialueilla (I ja II luokka) annetaan erityismääräyksiä pohjavesialueiden pilaantumisriskin vuoksi talousjätevesien käsittelystä, kemikaalien varastoinnista ja lietalannan levityksestä.

Tärkeillä pohjavesialueilla tarkoitetaan kokonaan tai osittain Paimion kaupungin alueella sijaitsevia pohjavesialueita:

Nummenpää – Aakoisen, Saari – Nummensuon, Preitilä – Haanpään, Tammenojan ja Heppojoen pohjavesialueita sekä Kaljalan, Meltolan ja Pehtarinlähteen pohjavesialueita (Liitekartta 1: luokitellut pohjavesialueet).

Vedenhankintaa varten tärkeäksi pohjavesialueeksi luokitellaan pohjavesialue, jonka pohjavettä käytetään tai tullaan käyttämään 20–30 vuoden kuluessa tai muutoin tarvitaan vedenhankintaan.

Pohjavesiesiintymän tai pohjaveden ottamoalueen ympärille rajattua aluetta kutsutaan *suoja-alueeksi*. *Lähisuojavyyhyke* ympäröi **vedenottamoalueen**, jonka alueella kielletään muu kuin vedenottoon liittyvä toiminta. *Kaukosuojavyyhyke* ulottuu koko sille alueelle, josta vettä voi virrata pohjavedenottamoon.

Vedenottamoilla tarkoitetaan Paimion kaupungin alueella Nummenpää – Aakoisen ja Saari – Nummensuon vedenottamoita. Preitilä – Haanpään ja Kaljalan vedenottamot eivät ole toistaiseksi käytössä (Liitekartta 1).

Taajaan rakennetulle alueelle annetaan terveys- ja naapurussuhdehaittojen ehkäisemiseksi erityismääräyksiä, jotka koskevat jätevesien käsittelyä, savukaasupäästöjä, rakenteiden, esineiden sekä alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöitä. Taajaan rakennettuun alueeseen kuuluvat asemakaavoitetut alueet, muut erilliset kylä- ja taaja-asutusalueet sekä maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamat suunnittelutarvealueet. Liitekarttaan on merkitty asemakaavoitetut alueet (tilanteen huhtikuu 2012 mukaisesti). (Liitekartta 2: asemakaavoitetut alueet).

Ranta-alueilla tarkoitetaan vesistöön rajoittuvia maa-alueita, joilla on vesiensuojelun kannalta tarpeen antaa ympäristönsuojelumääräyksiä. Näissä ympäristönsuojelumääräyksissä ranta-alueiksi on määritelty rantavyöhykkeet, jotka ulottuvat enintään 100 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Kyse ei ole maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamasta ranta-alueista tai -vyöhykkeistä, vaan ranta-alueet on määritelty kunnan ympäristönsuojelun kannalta tarkoituksenmukaisesti. Ranta-alueiden määrittelyssä otetaan huomioon pinnan muodot ja kallioperä.

Ranta-alueille annetut erityismääräykset koskevat jätevesien käsittelyä ja ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesua.

Paimion kaupungin alueella ranta-alueiksi on määritelty 100 metrin levyinen vyöhyke Paimionjoen, Paimionlahden sekä Vähäjoen varsilla.

2 LUKU JÄTEVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitsevien kiinteistöjen osalta näissä ympäristönsuojelumääräyksissä ei voida antaa jätevesiä koskevia määräyksiä, koska asiasta säädetään vesihuoltolaissa. Paimion kaupungin **vesihuoltolaitoksen ja jätevesiosuuskuntien kaupunginvaltuuston vahvistamilla toiminta-alueilla** kiinteistö tulee liittää kaupungin viemäriin, jolla jätevedet johdetaan keskitettyyn jätevesien puhdistukseen. Viemäriin johdettavien aineiden osalta on noudatettava vesihuoltolaitoksen ohjeita.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää vapautuksen liittymisvelvollisuudesta kuultuaan kiinteistön omistajaa, kunnan terveydensuojeluviranomaista ja Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta.

5 § Jäteveden puhdistusvaatimukset vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Talousjätevesien käsittelyssä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostoon liittymättömillä kiinteistöillä on noudatettava ympäristönsuojelulain 27 §:ssä ja haja-asutuksen jätevesiasetuksessa (209/2011) annettuja säädöksiä. Lisäksi saostuskaivojen, umpisäiliöiden tai muiden vastaavien jätevesisäiliöiden tyhjennyksessä ja lietteen toimituksessa jatkokäsittelyyn on noudatettava Paimion kaupungin yleisiä jätehuoltomääräyksiä.

Pohjaveden pilaamiskiellon takia talousjätevesien käsittelylle pohjavesialueilla on annettu muita alueita tiukemmat määräykset. Pohjaveden pilaantumisen estämiseksi tärkeillä pohjavesialueilla edellytetään, että mitään talousjätevesiä ei saa imeyttää maaperään tai jotta ojaan. Hyvin vettä läpäisevässä maaperässä jätevesi ei ehdi puhdistua riittävästi ennen pohjaveteen kulkeutumista.

Ranta-alueilla jätevesien käsittelyä koskevat tiukemmat määräykset ovat tarpeen vesiensuojelullisista syistä ja vesistön pilaantumisen ehkäisemiseksi. **Käytännössä ranta-alueilla (0-100 metriä rannasta) edellytetään umpitankkia kiinteistöltä syntyville jätevesille, ellei kunnan viemäriverkkoon liittyminen ole mahdollista.** Näin osaltaan edistetään myös Paimionjoen vedenlaadun parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä, joihin kaupunki on sitoutunut mm. Paimionjokiyhdistyksen toiminnan myötä.

Taajaan rakennetuilla alueilla, ellei kunnan viemäriverkkoon liittyminen ole mahdollista, ovat korotetut jäteveden puhdistusvaatimukset tarpeen, jotta ehkäistään puutteellisesta jätevesien käsittelystä aiheutuvia terveys-, viihtyisyys- ja muita ympäristöhaittoja sekä pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi hyvin perustellusta hakemuksesta myöntää poikkeuksen, ettei puhdistettuja jätevesiä tarvitse johtaa pohjavesialueen ulkopuolelle. Poikkeusta harkittaessa otetaan huomioon jäteveden määrä, maaston kaltevuus ja maaperän laatu ja ennen poikkeuksen myöntämistä käydään tarkastuksella kohteessa. **Poikkeamisesta ympäristönsuojelumääräysten jätevesien käsittelyvaatimuksista ei kuitenkaan saa aiheutua pohjaveden tai ympäristön pilaantumisen vaaraa.**

6 § Jäteveden käsittelyjärjestelmän sijoittaminen, suojaetäisyydet ja kunnossapito

Talousjätevesien käsittelylaitteistot on sijoitettava vesiensuojelullisista ja terveydensuojelullisista syistä riittävän suojaetäisyyden päähän pilaantumiselle herkistä kohteista. Esimerkiksi jätevesien kulkeutuminen talousvesikaivoon voi aiheuttaa terveyshaittaa. Riittävällä suojaetäisyydellä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin mukaista pilaantumista. Suojaetäisyyksien määrittelyssä on käytetty apuna Ympäristöministeriön opasta 2011: *Haja-asutuksen jätevedet. Lainsäädäntö ja käytäntö.*

Jäteveden johtamiselle rajaojaan tai tien varren ojiin edellytetään aina naapurin/tienpitäjän suostumusta, jotta vältetään turhat erimielisyydet jatkossa.

Pohjaveden pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi on maasuodattamojen ja -imeyttämöjen ja ylimmän pohjaveden pinnan väliin jätettävä riittävän paksu suojakerros, jotta haitta-aineet, ravinteet ja haitalliset mikrobit eivät pääse kulkeutumaan pohjaveteen.

Maasuodattamokenttä tulee lisäksi eristää maaperästä vettä läpäisemättömällä kalvolla, joka saumataan vesitiiviiksi allasmaiseksi rakenteeksi. Näin ehkäistään pohjaveden pilaantumisen vaaraa ja terveys- ja muiden ympäristöhaittojen syntymistä.

Sijoittamalla jätevesien maapuhdistamo pohjaveden virtaussuunnassa kaivon alapuolelle pyritään estämään taudinaiheuttajien pääsy kaivoon.

Vähäisten pesuvesien, joita syntyy esim. saunasta, jonne vesi kannetaan, ei katsota aiheuttavan ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli ne eivät joudu suoraan vesistöön vaan imeytyvät maahan. Ne on johdettava maaperään vesistön ylimmän korkeusaseman yläpuolelle, eivätkä ne saa päästä valumaan suoraan vesistöön esimerkiksi kalliota tai lyhyttä avo-ojaa pitkin taikka rannan vesirajasta.

Ranta-alueilla on jätevesien puhdistuslaitteistojen horisontaalisten etäisyyksien lisäksi otettava huomioon myös vedenpinnan korkeuden vaihtelut. Laitteistot tulee rakentaa sellaisille paikoille, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin.

Maaperäolosuhteet, talousjätevesien määrä ja laatu voivat kiinteistöittäin vaihdella huomattavasti. Riittävä suojaetäisyys tärkeästä pohjavesialueesta, vesistöstä, talousvesikaivosta ja naapurikiinteistöstä ratkaistaan tapauskohtaisesti.

Jätevesijärjestelmän kunnossapidosta ja toimivuudesta huolehtiminen on tärkeää, jotta järjestelmä toimii kunnolla ja täyttää puhdistustasovaatimukset. Kiinteistön haltijan on arvioitava jätevesijärjestelmän kuntoa haja-asutuksen jätevesiasetuksen liitteen 2 kohdan B mukaisesti:

Järjestelmä:	Tarkastusväli enintään:	Tarkastettavat asiat:
Saostussäiliö	10 vuotta	rakenteiden kunto ja toimivuus
Umpisäiliö	1 vuosi 5 vuotta	säiliön täyttymistä osoitt. hälytyslaitteen toiminta säiliön vesitiiveys ja muu käyttökelpoisuus
Maahanimeyttämö ja maasuodattamo	10 vuotta	rakenteen kunto ja käyttökelpoisuus, johon sisältyy imeytysputkien puhdistus
Pienpuhdistamo	10 vuotta	Rakenteiden kunto ja toimivuus, johon sisältyy altaiden riittävä tyhjennys ja puhdistus veden alla olevien rakenteiden kunnan selvittämiseksi

Jätevesijärjestelmän käytön aikainen valvonta kuuluu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Valvonnan toteuttamiseksi ja helpottamiseksi kiinteistön haltijan on **esittävä viranomaisen sitä pyytäessä** dokumentit mm. kiinteistön jätevesijärjestelmän huolloista, saostussäiliöiden tyhjennyksistä ja laitteistojen määräaikaistarkastuksista

3 LUKU VESIENSUOJELUA KOSKEVAT MUUT MÄÄRÄYKSET

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Autojen, veneiden ja koneiden pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä ajoneuvoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla, voi etenkin suurien jätevesimäärien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi niiden pesu on kielletty mm. katu- ja tiealueilla.

Pohjavesialueilla autojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen muualla kuin tähän tarkoitukseen sopivalla pesupaikalla on kielletty pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Ranta-alueella sijaitsevilta pesupaikoilta pesuaineita sisältävät vedet saattavat joutua suoraan vesistöön. Vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi pesuvesiä ei saa johtaa puhdistamattomina suoraan vesistöön.

Vaikka liuottimia tai muita pesuaineita ei käytettäisikään, ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa syntyvät jätevesimäärät ovat suuria. Muu jätevesien käsittelytapa kuin johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsiteltynä ei tule kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Ohje:

Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Taloyhtiöiden tulisi osoittaa asukkaille autojenpesupaikka, josta pesuvedet johdetaan jätevesiviemäriin, jotta edellä mainituilta haitoilta vältytään.

Jätevedet, jotka syntyvät pestäessä ajoneuvoa omalla kiinteistöllä tai pihalla pelkällä vedellä tai miedolla pesuaineella, sisältävät pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maastoon johdettaessa on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista.

Luokitelluilla pohjavesialueilla, joilla Paimiossa on kaavoitettu ja kaavoitetaan asumista, tulisi asemakaavassa osoittaa paikka asianmukaista autonpesupaikkaa varten, josta pesuvedet johdetaan kunnan viemäriin.

Veneiden talvisäilytyspaikoilla hiotaan veneitä, joiden pohjissa käytetään ainakin toistaiseksi yleisesti myrkyllisiä maaleja. Hiontajätteet jäävät maaperään ja aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet on saatava talteen. Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa anti-fouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat kunnostuspaikan maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla.

8 § Mattojen ja tekstiilien pesu

Pesutoimintaa voidaan pitää ammattimaisena, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Ammattimaisesta tai laajamittaisesta toiminnasta syntyvät jätevedet on johdettava viemäriin tai käsiteltävä muutoin säädösten mukaisesti, jotta ei aiheuteta vesistön tai muun ympäristön pilaantumista. Tämä säännös koskee myös kunnan omien matonpesupaikkojen jätevesiä.

Ohjeen avulla pyritään korostamaan vesiensuojelun kannalta parasta käytäntöä esim. omakoti- ja lomakiinteistöllä tapahtuvassa pesutoiminnassa. Kaikessa pesussa tulee käyttää ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittavia pesuaineita.

9 § Lannan levitys

Pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi annetaan määräys, joka kieltää lietelannan, virtsan, säilörehun puristenesteen ja yhdyskuntalietteen levityksen pohjavesialueella sijaitseville pelloille (Liitekartta 1). **Kuivalantaa saa kuitenkin käyttää pohjaveden varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella sellaisina määrinä kuin kasvin ravintotarve edellyttää ottaen huomioon, että lannan levitys ei saa aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa.**

Ohjeen avulla on tarkoitus ehkäistä lannan käsittelystä ja levityksestä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista, joka voi ilmetä vesistön tai pohjaveden pilaantumisenä. Lantaa ei tulisi missään olosuhteissa levittää alle 5 metrin etäisyydelle vesistöstä tai valtaojasta, eikä alle 10 metrin etäisyydelle vesistöstä tai valtaojasta, jos pellon kaltevuus ylittää 2 %. Riittävien suojaetäisyyksien käyttäminen on tehokas tapa estää lannan sisältämien ravinteiden huuhtoutumista viljelysmailta vesistöihin, koska liukoiset ravinteet ja bakteerit pidättyvät suurelta osin suojavyöhykkeen maaperään ja kasvillisuuteen. Suojavyöhykkeiden leveydet perustuvat valtioneuvoston asetuksen (931/2000) liitteessä olevaan lannan levitystä koskevaan suositukseen.

10 § Maalämpökaivojen sijoittaminen

Ympäristönsuojelumääräyksissä katsottiin tärkeäksi viitata Paimion kaupungin rakennusjärjestyksen määräykseen, jossa kielletään maalämpökaivojen rakentaminen luokitelluille pohjavesialueille. Kiellolla ehkäistään pohjaveden ja talousvesikaivojen pilaantumisen vaaraa maalämpöputkiston rikkoutuessa tai muutoin vahingoittuessa siten, että putkiston sisältämät lämmönsiirtoaineet pääsevät sekoittumaan pohjaveteen.

4 LUKU TILAPÄISEN MELUN TORJUNTA

10 § Meluilmoitusmenettely

Ympäristönsuojelulain 60 §:ssä on säädetty velvollisuudesta tehdä ilmoitus tilapäistä melua tai ääntä aiheuttavasta toiminnasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta. Toiminnan tai tapahtuman ei katsota aiheuttavan erityisen häiritsevää melua, mikäli näitä määräyksiä noudatetaan. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisen ilmoituksen johdosta tehtävässä päätöksessä voidaan toiminnanharjoittaja tai tapahtuman järjestäjä velvoittaa tiedottamaan melua aiheuttavasta toiminnasta naapurikiinteistöille.

Ympäristönsuojelulain 60 § 2 momentin mukaan meluilmoitusta ei tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

11 §:n kohdassa 1) tarkoitettua kertaluonteista ja rakentamiseen liittyvää louhintaa tai räjäytystyötä, lyöntipaalutusta tai muuta vastaavaa erityisen häiritsevää melua aiheuttavaa työtä, kuten lyhytaikaista kivenmurskausta tai hiekkapuhallusta, voidaan suorittaa ilman ilmoitusvelvollisuutta. On kuitenkin perusteltua edellyttää, että toiminnanharjoittaja tiedottaa työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöille meluhaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta sekä työmaan vastaavasta yhteyshenkilöstä. Tavanomaiseen rakentamiseen liittyvänä toimintana työvaiheen oletetaan kestävän enintään kaksi viikkoa. Etukäteistiedottamisella voidaan vähentää melusta aiheutuvaa häiriötä ja haittaa naapureille, kun heillä on tieto työn laadusta ja sen kestosta ja he osaavat varautua melusta mahdollisesti aiheutuvaan häiriöön.

Edellä oleva perustelu koskee myös 11 §:n kohdan 2) tavanomaista rakentamis-, korjaus- tai purkutyötä, jossa käytetään häiritsevää melua aiheuttavia koneita ja laitteita, ja josta ei tarvitse tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta.

11 § Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Yleisötilaisuuksissa ja -tapahtumissa käytettävien äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen ja näin vähentää naapurustolle aiheutuvaa haittaa. Lisäksi toiminnan järjestäjän tulee YSL 4 §:ssä todetun aiheuttamisperiaatteen mukaisesti huolehtii ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi, vaikka toimintaa ei ilmoitusmenettelyllä säädelläkään.

Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja vaikutusalueen asukkaat osavat ennalta varautua tapahtumasta tai toimenpiteestä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

Meluilmoitus tulee tehdä Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jos melualueena on useampi kunta, kuten saattaa olla lentonäytöksissä ja moottoriurheilutapahtumissa.

12 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Häiritsevän melun aiheuttamisen kieltävä määräys koetaan tarpeelliseksi **taajaan rakennetuilla alueilla**. Klo 22.00–7.00 asuntojen läheisyydessä tehtävässä työssä koneet ja laitteet eivät saa aiheuttaa melua enempää kuin on tarpeen välttämättömien töiden suorittamiseksi.

Kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja jätteiden kuormaus yöaikaan asuntojen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti. Kunnossapitotyöt ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niistä ole tarkoituksenmukaista vaatia meluilmoituksen tekemistä, vaikka työt aiheuttavatkin erityisen häiritsevää melua. Useimmiten ei voida etukäteen edes tietää milloin työtä joudutaan tekemään, joten ilmoituksen tekeminen etukäteen olisi käytännössä mahdotonta eikä vastaisi ympäristönsuojelulain 60 §:n tarkoitusta.

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

5 LUKU ILMANSUOJELU

13 § Savukaasu- ja muiden ilmapäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Savukaasujen- ja muiden ilmapäästöjen mukana ympäristöön pääsevät epäpuhtaudet ja haju heikentävät ympäristön viihtyisyyttä ja terveydellistä laatua. Niistä saattaa lisäksi aiheutua haittaa myös yksityiselle omaisuudelle ja sen käytölle. Tällaisia materiaaleja ovat mm. paine- ja pintakäsitelty tai märkä puutavara, muovit ja muovipinnoitettu materiaali ja kumi, kuten autonrenkaat sekä muu huonosti palava materiaali. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa ja muissa tulipesissä haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuttavien polttoaineiden käyttö.

Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuu lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta. Tämän vuoksi on tärkeää tarkkailla käytössä olevien laitteiden kuntoa ja huolehtia siitä, että ne huolletaan säännöllisesti.

Savu tai muu ympäristölle ja terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevilla asuinalueilla ja muissa häiriintyvissä kohteissa aiheuttaa viihtyvyyden vähenemistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Tämän vuoksi tulee varsinkin taajaan rakennetuilla alueilla kiinnittää erityistä huomiota savupiippujen oikeaan sijoittamiseen. Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasvillisuuden ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.

14 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Katupöly sisältää hiekkaa, nastarenkaiden ja hiekoitushiekan asfaltista hiomaa kiviainesta, nastoista ja renkaista irronnutta metallia ja kumia sekä energiantuotannon ja autojen pakokaasuista kaduille laskeutuneita myrkyllisiä yhdisteitä kuten polyaromaattisia hiilivetyjä (PAH). Katupöly on haitallista varsinkin herkille väestöryhmille, kuten lapsille sekä sydän- ja keuhkosairaille. Hiekkapöly ei kuitenkaan ole terveydelle yhtä haitallista kuin polttoaineperäiset hiukkaset liikenneväylien varsilla. Polttoperäiset PAH-yhdisteet voivat ärsyttää ihoa ja hengitysteitä, osa aiheuttaa syöpää ja perimän muutoksia.

Puhdistettavan alueen kostuttamista koskevalla määräyksellä pyritään estämään mm. keväisen koneellisen katuhiekan poistamisen aiheuttamaa ilmanlaadun heikkenemistä.

Lehtipuhaltimien käytön kieltäminen hiekoitushiekan poistamisessa on tarpeen niiden aiheuttaman runsaan pölyämisen takia.

15 § Tilapäinen kiven ja mineraalisen rakennusjätteen murskaus taajaan rakennetulla alueella

Ilman ympäristölupaa voidaan tilapäisesti suorittaa murskausta alle 50 päivän ajan. Tilapäisestäkin murskauksesta aiheutuu kuitenkin merkittävää pölyhaittaa ja ympäristön pilaantumista. Määräyksessä esitetään pölyhaitan ehkäisemiseksi vaadittavat toimenpiteet.

16 § Hiekkapuhallus ja muu rakennus- ja kunnostustyö

Hiekkapuhalluksesta ja muusta vastaavasta rakennusten ja rakenteiden kunnostustyöstä saattaa melun lisäksi syntyä pölyä, hajua tai muuta näihin verrattavaa haittaa ympäristölle. Ennakkoon toteutetuilla riittäväillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi. Työmenetelmien suojaustoimenpiteiden tulisi olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään.

Mikäli kunnostustöitä joudutaan työteknisistä tai muista erityisistä syistä tekemään mainitun ajan ulkopuolella on asiasta ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoitus on tarpeen valvontaa varten ja haittojen vähentämiseksi suunniteltujen toimenpiteiden riittävyyden arvioimiseksi.

6 LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

17 § Yleiset määräykset

Näissä määräyksissä ei ole tarpeen antaa yksityiskohtaisia määräyksiä jätteistä ja jätehuollosta, koska niistä määrätään Paimion kaupungin jätehuoltomääräyksissä.

Näissä määräyksissä on määrätty kemikaalien varastoinnista ja säilytyksestä, jotta ehkäistään mahdollisia vahinkotilanteita ja estetään maaperän tai pohjaveden pilaantuminen.

Kuolleiden tuotantoeläinten käsittely on mainittu ohjeena, jossa viitataan sivutuoteasetukseen ja Eviran antamiin ohjeisiin raatojen käsittelemiseksi. Paimiossa 2. luokan sivutuotteet (siat ja siipikarja) voidaan toimittaa maataloustuottajien ylläpitämään luvitettuun raatkonttiin. I. luokan sivutuotteet (märehtijät) on toimitettava suoraan Honkajoen käsittelylaitokseen. Hevosen raadon voi haudata maahan tai toimittaa Honkajoelle. Pohjavesialueilla hautaaminen on kuitenkin kielletty pohjaveden pilaantumisvaaran vuoksi.

Samoin raatojen haaskakäytöstä on annettu pelkästään ohje, koska asiasta määrätään muualla.

Ylivuotisten käyttöön kelpaamattomien rehupaalien hävittämisestä on annettu ohje, jotta ehkäistään ympäristön roskaantumista ja maisemallista haittaa. Jätelain mukaan roskaaminen on kielletty. Samoin perusteiden on annettu ohje muovien, harsojen ja pakkaustarvikkeiden osalta niiden asianmukaisesta hävittämisestä. **Harsojen ja muovien polttaminen avopoltona ei ole sallittua, vaan ne on toimitettava esim. energiahyötykäyttöön asianmukaisissa polttolaitoksissa ja -kattiloissa riittävän korkeassa lämpötilassa poltettavaksi.**

18 § Öljysäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/83) määrätään ainoastaan pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten säiliöiden tarkastusvelvollisuudesta. Näissä ympäristönsuojelumääräyksissä määrätään niin maanpäällisten kuin maanalaisten öljy-, polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden tarkastamisesta myös muilla kuin pohjavesialueilla. Määräys ei kuitenkaan koske kaksoisvaippasäiliöitä tai niihin verrattavia säiliöitä, joissa on vuodonilmaisujärjestelmä eikä suoja-altaissa olevia maanalaisia säiliöitä, joissa on hälyttävä vuodonilmaisujärjestelmä.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/83) mukaan pohjavesialueella sijaitseva ja käytössä oleva maanalainen poltto- ja dieselöljysäiliö putkistoineen tulee kiinteistön omistajan tai haltijan toimesta tarkastuttaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja sen jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2-10 -vuoden välein. Tarkastuksen saa suorittaa vain Turvatekniikan keskuksen päteväksi arvioima tarkastaja.

Pohjavesialueella on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi noudatettava erityistä varovaisuutta. Säiliöiden huoltoon ja kunnossapitoon on kiinnitettävä erityistä huomiota, joten niille on asetettu tiukempia teknisiä vaatimuksia. Säiliöiden säännöllisillä tarkastuksilla voidaan niiden kunnan heikkeneminen havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntyminen. Tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumisriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

Myös muualla kuin pohjavesialueilla on maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemisestä huolehdittava. Paimiossa on viime vuosien aikana tapahtunut joitakin öljysäiliön rikkoutumisesta aiheutuneita vahinkoja, jolloin kyseessä on ollut vanha ruostunut säiliö, joko maanpäällinen tai maanalainen ja jota ei ole koskaan tarkastutettu. Tällaisia säiliöitä voidaan olettaa olevan vielä runsaasti käytössä ja riski, että säiliö vuosien mittaan esim. ruostuu puhki tai rikkoutuu muulla tavoin ja alkaa vuotaa, kasvaa koko ajan. Tämän vuoksi on perusteltua edellyttää myös muilta kuin luokitelluilla pohjavesialueilla sijaitsevilta maanalaisilta säiliöiltä sekä maanpäällisiltä säiliöiltä tarkastuttamista säännöllisin välein.

Säiliön kunnosta ei saada luotettavaa tietoa muuten kuin tarkastuksen yhteydessä. Huonokuntoinen öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliö voi kuitenkin rikkoutuessaan ja vuotessaan aiheuttaa pohjaveden tai maaperän saastumista. Säiliöiden säännöllisillä tarkastuksilla voidaan niiden kunnan heikkeneminen havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntymisen. Tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumiseriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

Onnettomuus- ja vahinkotilanteissa aiheutuneista päästöistä tai jätteistä on toiminnasta vastaavan tai jätteen haltijan välittömästi ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Käytännössä sen, jolla on parhaat edellytykset ilmoituksen tekemiseen ja tarkimmat tiedot tapahtuneesta, tulee tehdä ilmoitus. Viranomaisen tekee ilmoituksen johdosta päätöksen, jossa hänellä on oikeus antaa tarpeellisia määräyksiä ja ohjeita pilaantumisen leviämisen ehkäisemisestä, toiminnan tarkkailusta ja tiedottamisesta asukkaille.

Käytöstä poistetut puhdistamattomat polttoainesäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunutta ja edellyttää puhdistamista. Esimerkiksi on olemassa vaara, että säiliöitä ei ole tyhjennetty kokonaan tai puhdistettu asianmukaisesti, jolloin maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessaan. **Tämän vuoksi on perusteltua, että käytöstä poistetut maanalaiset öljysäiliöt putkistoineen tulee poistaa kiinteistöltä. Luokitelluilla pohjavesialueilla myös maanpäälliset käytöstä poistetut säiliöt on suositeltavaa poistaa ja toimittaa asianmukaiseen vastaanottoipaikkaan, jotta ehkäistään pohjaveden pilaantumisen vaaraa sekä muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa.** Vanhoja käytöstä poistettuja öljysäiliöitä pidetään jätteenä, johon sovelletaan jätelain säännöksiä.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, esimerkiksi rakennusten alla, että niitä on vaikea poistaa. Poistamisesta saattaa esimerkiksi aiheutua vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus voi muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi hyvin perustellulla hakemuksella hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta.

Valvonnan kannalta on tärkeää, että ympäristönsuojeluviranomainen voi saada valvontaa varten tarpeellisia tietoja. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumiseriski on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava ja se tulee suorittaa erityismittarilaitteita käyttäen. Tämän vuoksi myös tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa.

19 § Polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden sijoitus ja pilaantuneen maan käsittely

Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan maaperän, pohjaveden ja muun ympäristön pilaantumisvaaran.

Varmistamalla kemikaalien turvallinen käsittely myös ongelmatilanteissa ehkäistään maaperän ja pohjaveden pilaantuminen sekä terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien vuodot ympäristöön, maaperään tai vesistöön. Samoin perustein on näissä määräyksissä kielletty uusien polttoneste- ja kemikaalisäiliöiden sijoittaminen maan alle pohjavesialueilla.

20 § Lumenkaatoalueet

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita näillä määräyksillä pyritään ennakolta ehkäisemään.

Lumenkaatoalueille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja muita lika-aineita, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi sijoitettava ja sitä on käytettävä siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä.

Lumen mukana alueelle kertyneet roskat ja jätteet houkuttelevat luvattomia jätteentuoja. Ympäristönsuojelulain 4 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja aiheutuneiden ympäristöhaittojen poistamisesta.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

21 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia

Ympäristönsuojelulain 83 §:ssä on määrätty tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta, jonka mukaan viranomaisella on valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot.

22 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Määräysten 6.2 §:n mukaan ympäristönsuojeluviranomainen voi hyvin perustellusta hakemuksesta myöntää poikkeuksen puhdistettujen jätevesien johtamisesta pohjavesialueen ulkopuolelle. Jätevesien käsittelylaitteistojen ja purkupaikkojen johtamis- ja suojaetäisyysvaatimuksista voidaan poiketa määräysten 7.5 §:n mukaisesti. Määräysten 13.3 §:n mukaan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen säiliön poistamisvelvollisuudesta, jos säiliön sijaitsee sellaisessa paikassa, että sitä on teknisesti vaikea poistaa. Poikkeamisen yhteydessä on otettava huomioon, ettei siitä aiheudu määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi toimittamansa tarkastuksen nojalla antaa muuta kuin luvanvaraista toimintaa koskevan yksittäisen määräyksen, joka on tarpeen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräyksen tulee olla kohtuullinen ottaen huomioon toiminnan luonne ja pilaantumisen merkittävyys (YSL 85 §).

23 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Kukin ympäristönsuojelumääräysten rikkomis- tai laiminlyöntitapaus käsitellään ja ratkaistaan erikseen noudattaen ympäristönsuojelulain ja hallintolain menettely- ja muutoksenhakusäännöksiä. Ympäristönsuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintoparkosta. Määräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä velvollisuus täytettäväksi muulla tavalla. Ympäristönsuojelulain 88 §:n mukaan viranomainen voi tehostaa antamaansa kieltä tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on ympäristölautakunnalla. Ympäristönsuojelulain 116 §:ssä on rangaistussäännös, jonka nojalla voidaan ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tuomita sakkorangaistus yleisessä tuomioistuimessa.

8 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Paimion kaupunginvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 19 §:ssä on säädetty.

Ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Kuntalain 64 §:n mukaan kunnan ilmoitukset saatetaan tiedoksi julkaisemalla ne julkisten kuulutusten ilmoitustaululla. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

25 § Siirtymäsäännökset

Öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöiden tarkastusvelvoite (määräysten § 18) merkitsee kiinteistön omistajalle ja haltijalle taloudellisia kustannuksia ja velvollisuuksia ryhtyä käytännön toimenpiteisiin. Annettaessa määräys säiliöiden määräaikaistarkastuksista on tarpeen antaa siirtymäaika ensimmäisen tarkastuksen määräajan selvittämiseksi.